



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 183/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovenskej republiky**, zastúpenej Ministerstvom financií Slovenskej republiky, za ktoré koná poverený zamestnanec [REDACTED], proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 144/2020 z 26. októbra 2022 a postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 252/2015 o dovolaní sťažovateľky, ktorý jeho vydaniu predchádzal, takto

### **r o z h o d o l :**

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 23 C 252/2015 z 19. decembra 2022 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 144/2020 z 26. októbra 2022 **n e v y h o v u j e**.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 252/2015 o dovolaní sťažovateľky. Napadnuté uznesenie žiada zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada, aby ústavný súd rozhodol o návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu.
2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že žalobca sa žalobou na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) domáhal od sťažovateľky zaplatenia sumy 7 880,40 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone

verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu. Okresný súd v označenej veci rozhodol rozsudkom č. k. 23 C 252/2015-111 z 2. novembra 2017 tak, že žalobu zamietol. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 6 Co 78/2019 z 26. februára 2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 202,88 eur s príslušenstvom, v ostatnej časti potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala sťažovateľka dovolanie. Okresný súd vyzval sťažovateľku, aby obratom od doručenia výzvy doručila súdu doklad preukazujúci, že poverený zamestnanec Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) konajúci za sťažovateľku má zodpovedajúce vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (fotokópiu diplomu) v zmysle § 429 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže k podaniu z 11. mája 2020 bol priložený len diplom preukazujúci vykonanie rigorózneho skúšky, a nie ukončenie právnického vzdelania druhého stupňa. Na uvedenú výzvu zareagovala sťažovateľka mailom z 29. mája 2020 adresovaným vyššej súdnej úradníčke podpísanej na predmetnej výzve a tiež tam uvedenej tajomníčke, v ktorom poverený zamestnanec konajúci za ministerstvo zaslal ako prílohu svojho mailu s predmetom „Zaslanie diplomu“ dokument v „PDF“ formáte „Diplom-Magister“. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dôvodom odmietnutia dovolania sťažovateľky bol právny názor najvyššieho súdu, že sťažovateľka nepreukázala, že zamestnanec, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa podľa § 429 ods. 2 CSP, preto dovolanie z dôvodu nesplnenia podmienky – nepreukázania výnimky odmietol podľa § 447 písm. e) CSP. Z dôvodu procesného odmietnutia dovolací súd vecnú správnosť napádaného rozhodnutia neposudzoval (body 14 až 16 odôvodnenia napadnutého uznesenia).

## II.

### Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že okresný súd „*nezaevidovaním a následným nezviazaním emailového podania sťažovateľky do súdneho spisu došlo k opomenutiu povinnosti*“, v dôsledku čoho najvyšší súd dospel k mylnému záveru, ktorý je jediným dôvodom odmietnutia jej dovolania.

4. Svoj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odôvodnila tým, že sťažovateľke hrozí ujma, ktorá spočíva vo vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 23 C 252/2015 z 19. decembra 2022 (o trovách konania, pozn.), keďže vykonateľnosťou predmetných uznesení hrozí ujma na štátnom rozpočte a zároveň odklad vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

## III.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde) (bod 1 výroku).

#### **IV. Odklad vykonateľnosti**

7. Pokiaľ ide o návrh sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu a uznesenia okresného súdu č. k. 23 C 252/2015 z 19. decembra 2022 podľa § 129 zákona o ústavnom súde, ústavný súd konštatuje, že na jeho vydanie nie sú splnené podmienky.

8. Odkladom vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu by sa právne postavenie sťažovateľky v ničom nezmenilo, nedosiahol by sa zamýšľaný účinok, pretože odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia nemá vplyv na povinnosť uloženú uznesením okresného súdu č. k. 23 C 252/2015 z 19. decembra 2022 vydaným vyšším súdnym úradníkom.

9. Vo vzťahu k označenému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka bola aj podľa uvedeného poučenia prípustná sťažnosť, teda sťažovateľka disponovala dostupným opravným prostriedkom, čo vylučuje možnosť zásahu zo strany ústavného súdu proti takémuto rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka.

10. Navyše, predpokladom nariadenia odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je záver, že sťažovateľke hrozí závažná ujma, za čo *prima facie* nemožno považovať uloženú povinnosť zaplatiť 388,01 eur. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti v celom rozsahu nevyhovel (bod 2 výroku).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 13. apríla 2023**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**